

Maade, saa bliver der tilsidst Krav paa flere Lærere, end der fødes. Mennekker.

Fischer: Jeg har rigtignok allerede en Gang i denne Samling tilladt mig udførligt at dvæle ved Loven om Museernes Forening og de Bestemmelser, som deri ere indeholdte med Hensyn til Finantsloven for 1864—65, men jeg kan ikke undlade ogsaa her ved denne Leilighed at bringe den høitærede Minister bemeldte Lov i Erindring. Der skulde nemlig efter denne Lov været taget Bestemmelse her i Lønningsloven for Universitetet angaaende Inspektorerens Løn, og der er deri givet disse Inspektorer et bestemt Tilfagn om, at deres Lønning skulde fastsættes ved Finantsloven for Finantsaaret 1864—65. Nu har man fundet Grunde, hvorfor dette ikke kan stee; jeg kender ikke ganske nøie disse Grunde, men jeg vil tilstaa, at jeg er noget mistænksom med Hensyn til deres Gyldighed; thi det har i flere Punkter et eiendommeligt Sammenhæng med Alt, hvad der angaaer Lønningerne ved Stormgadens Museum; det har i det Mindste havt det hidtil, og jeg anseer det ikke for usandsynligt, at eiendommelige Indskydelser ogsaa kunne have været virksomme ved det Resultat, hvortil den ærede Minister nu er kommen, nemlig ikke at opfylde Lovens Bestemmelse i den Retning. Jeg vil derfor her endnu engang gjøre opmærksom paa, at der ved Loven om Museernes Forening er givet Inspektorerne et bestemt Tilfagn om, at deres Lønning skulde ordnes ved Finantsloven 1864—65, og at det fra alle Sider er forslaaet saaledes, at denne Ordning skulde indeholde en ikke uvæsentlig Forbedring i deres Lønning; men dette opfylder man nu slet ikke. Hvis et saadant Løfte paa hvilket som helst Sted i den hele Finantslov var blevet givet, er jeg overbevist om, at man paa det Alvorligste vilde have mindet os om, at vi burde opfylde det; her derimod har man ladet det falde til Orden som et dødt Bogstav, her er ikke Tale om det billige Krav, som disse Mænd have paa en Forbedring i deres Lønning, uagtet det udtrykkeligt er lovet dem at skulle stee ved Finantsloven for 1864—65. Jeg kan derfor ikke lade være gjentagende at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at der her er steet

Noget, som ikke er i sin Orden, og jeg haaber, at det vil være sidste Gang, at det skeer.

Ordføreren: Jeg finder mig dog opfordret til endnu at sige et Par Ord med Hensyn til Forslaget under Nr. 9. En æret Taler undrede sig over, at man havde foreslaaet denne Post udstudt som fast lønnet Embedspost, medens man havde ladet de andre Poster staae urørte; men han vil dog have lagt Mærke til, at Lovforslaget her gaar ud paa at optage som fast en ny Post, der ikke tidligere har været fast lønnet, medens dette derimod har været Tilfældet med de øvrige, hvorfor Udvalget ikke har tænkt paa at ville rokke ved dem. At det nævnte Fag ifølge Reglementet af 22de August 1860 er et Hovedfag, have vi seet af Motiverne, men det er jo tillige bemærket ogsaa af den ærede Taler, at dette Fag bestyres udmærket godt, og naar det hidtil har kunnet være udmærket godt bestyret, uden at Posten har været fast, hvorfor skulde det da ikke ogsaa i Fremtiden kunne bestyres ligesaa godt, uden at man gjorde det til en fast Post; tvertimod mener jeg, at dersom man kunde have anført, at man paa Grund af, at det ikke var en fast Embedspost, ikke kunde faae saa dygtige Kræfter, som naar det Modsatte var Tilfældet, saa var der ganske anderledes Grund tilstede til en saadan Forandring, men dette er jo slet ikke Tilfældet. Der blev fremsført en lille Anke fra den ærede Talers Side med Hensyn til, at Udvalget ikke, istedetfor at nægte denne Posts Optagelse som fast, havde foreslaaet at udflyde Læreren i Teknologi som fast lønnet, og den ærede Minister har, skjøndt paa en meget tvivlende Maade, dog indrømmet, at der kunde være en Mulighed, som han sagde, for, at man kunde undvære denne Post som fast. Dette mener jeg, hyderligere maa styrke Udvalgets Forslag, thi det viser, at man ikke i Reglen kan vente, at Regeringen vil foreslaae faste Poster indbragne, uagtet den kommer til Erkjendelse af, at enkelte Poster ikke ere aldeles nødvendige som faste Poster. Dersom den høitagtede Minister i en Konference med Udvalget eller senere havde stillet et Forslag om at indbrage denne Post som fast, naar Vakance indtraadte, vilde man paa den anden Side — hvad jeg kan er-